

I per què el papa no felicita en català la Pasqua i el Nadal?

Dij, 25/03/2010 per Catalunya Religió

(Marta Nin) – El proper diumenge de Pasqua Benet XVI sortirà al balcó central de la basílica de Sant Pere i impartirà la benedicció “Urbi et Orbi”. Però hi ha un petit país que des de fa dècades veu frustrat el desig que el papa s’adreci als seus fidels en [la pròpia llengua](#) durant les multilingües salutacions i benediccions solemnes que cada any el pontífex fa des de Sant Pere en ocasió del Nadal i la Pasqua. Aquest país és Andorra.

Des de Catalunya, l’expresident de la Generalitat Jordi Pujol va intentar en diferents ocasions que s’inclogués el català en la llista d’idiomes citats pel papa. Incloure el català, significaria afegir també el gallec i el basc. Una pluralitat que no sembla que Espanya tingui gaire interès a reconèixer fora de les pròpies fronteres.

Però Andorra és un estat independent, la llengua oficial del qual és el català, de majoria catòlica i manté relacions diplomàtiques amb la Santa Seu. Ara, a més, s’ha fet un reconeixement a la persona del copríncep [distingint-lo com a arquebisbe](#) en atenció a la funció de cap d’Estat de l’arquebisbe d’Urgell. Així, per què no podria veure’s reconeguda la llengua pròpia d’aquest estat europeu?

Amb suavitat el principat d’Andorra ha sol·licitat reiteradament al Vaticà, per via governamental i episcopal, que l’ús del català no es limités a ocasions puntuals com beatificacions o canonitzacions de fidels de parla catalana, sinó que adquirís el caràcter propi de què gaudeixen més de 60 idiomes que el Papa fa servir per saludar els creients d’arreu del món en les festivitats cristianes centrals.

El desembre de l’any 2008 es van ratificar els instruments de l’últim concordat entre la Santa Seu i el Principat d’Andorra. Segons aquest concordat les dues llengües vehiculars per a les relacions bilaterals són el català i l’italià. Per part del govern andorrà, l’última petició formal per tal que el papa fes servir el català a Nadal i Pasqua la va fer l’ambaixador Antoni Morell al nunci Renzo Fratini en ocasió de la presentació de les cartes credencials de l’ambaixador vaticà, el passat mes de desembre.

L’obstacle més gran a la petició andorrana seria extraterritorial. Espanya no veuria amb bons ulls un reconeixement semblant. El bisbe Joan Martí Alanís havia comentat algun cop en cercles íntims que si el papa no feia les salutacions i benediccions solemnes en català era perquè la corona espanyola ho havia vetat en veure’s frustrades les vel·leitats annexionistes dels borbons vers Andorra. Possibilitat que es confirma en ambients romans.

S'apropa la Setmana Santa i, de moment, res no sembla presagiar que la situació es desbloquegi. Des del Vaticà s'argumenta que no n'hi ha prou amb una sol·licitud formal per tal que s'inclogui una llengua entre les moltes que ja fa servir el Papa en les ocasions solemnes: hi ha països que mantenen relacions diplomàtiques amb la Santa Seu, i la seva llengua no forma part de la llista. Això és cert, però caldria tenir en compte que es tracta de països en els quals el nombre de catòlics és minoritari, mentre que Andorra, no només és un país on el catolicisme és la religió majoritària, sinó que a més a més, un dels dos caps d'estat és un copríncep episcopal de l'Església catòlica, l'arquebisbe d'Urgell.

Si bé és cert que el papa no saluda en totes les llengües dels estats amb els quals manté relacions, possiblement no hi ha cap país que ho hagi demanat tant com Andorra, ni cap país de majoria i tradició catòlica que quedi fora de la llista. I no es pot oblidar que el català és una llengua utilitzada per gairebé 10 milions de persones, molt per sobre d'altres idiomes presents a la benedicció de Nadal i Pasqua.